

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 749/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. D., Česká republika, vo veci namietaného porušenia jej bližšie neoznačených práv rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 9 Co 151/2011-96 z 24. apríla 2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 10 C 97/2010-78 z 3. mája 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. D. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. októbra 2013 doručené podanie A. D. (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako „*Žiadosť o zrušenie rozsudku č. j. 9 Co 151/2011 Krajského súdu Trnava prostredníctvom Ústavného súdu*“. Ústavný súd kvalifikoval podanie sťažovateľky podľa jeho obsahu ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených práv rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský

súd“) č. k. 9 Co 151/2011-96 z 24. apríla 2012 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“), ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 10 C 97/2010-78 z 3. mája 2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola účastníčkou súdneho konania (v procesnom postavení žalobkyne) vedeného okresným súdom pod sp. zn. 10 C 97/2010 o zaplatenie sumy 9 958,18 € z titulu doplatenia kúpnej ceny za predanú nehnuteľnosť. Okresný súd označeným rozsudkom zamietol žalobný návrh sťažovateľky z dôvodu, že žalovaní vzniesli námietku premlčania, keďže nárok bol uplatnený zjavne po uplynutí premlčacej doby.

Krajský súd na základe odvolania sťažovateľky napadnutým rozsudkom rozsudok okresného súdu č. k. 10 C 97/2010-78 z 3. mája 2011 ako vecne správny potvrdil.

Sťažovateľka sa nestotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu a poukazuje na to, že zo strany žalovaných došlo k podvodnému konaniu, pričom podala na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, Obvodnom oddelení Trnava trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktoré však bolo odmietnuté.

Sťažovateľka taktiež poukazuje na konanie advokátky O., ktorá riešila uzavretie kúpnej zmluvy. Sťažovateľka opakovane podala proti menovanej advokátke návrh na začatie disciplinárneho konania Slovenskej advokátskej komore, pričom jej návrhy boli revíznou komisiou odmietnuté, pretože skutok, ktorý bol premetom šetrenia, nebol disciplinárnym previnením advokátky.

Sťažovateľka sa domáha, aby ústavný súd jej sťažnosti vyhovel a zrušil „*rozhodnutie KS v Trnave č. j. 9 Co 151/2011 a navrhuje, aby manželia O. vrátili A. D... dlžnú čiastku 9 958,18 Eura + úroky s prodlení za 3 roky... + súdne trovy...*“.

Sťažovateľka taktiež žiada o ustanovenie advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo

neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Sťažnosť smeruje proti rozsudku krajského súdu č. k. 9 Co 151304/2011-96 z 24. apríla 2012, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 10 C 97/2010-78 z 3. mája 2011.

Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 97/2010 bolo právoplatne skončené 3. mája 2012, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu č. k. 10 C 97/2010-78 z 3. mája 2011.

Keďže sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 28. októbra 2013 (na poštovú prepravu odovzdaná 23. októbra 2013), stalo sa tak zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa jej opodstatnenosťou z hľadiska námietok v nej uvedených, ako aj ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľky, ktoré bezprostredne nadväzujú na ňou namietané porušenie jej práv, a takisto už nemalo opodstatnenie zaoberať sa jej žiadosťou o ustanovenie advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013